

Αν δεν μπορείς.....

Αν δεν μπορείς να αντισταθείς όταν σου κλέβουν τα όνειρα,
αν δεν μπορείς παρά να σκύβεις το κεφάλι αυτούς που σου αρπάζουν το ψωμί,
αν δεν μπορείς να αρθρώσεις λέξη όταν σε κατασυκοφαντούν,
αν δεν μπορείς να ουρλιάξεις όταν σου καταδυναστεύουν την ζωή,
αν δεν μπορείς να ζήσεις χωρίς τις ανέσεις που χρωστάς σε αγώνες άλλων,
αν δεν μπορείς να εκτιμάς και να σέβεσαι αυτούς τους αγώνες
αν δεν μπορείς να αφήσεις στην άκρη το προσωπικό σου πρόσκαιρο συμφέρον,
αν δεν μπορείς να είσαι φωτεινός σηματοδότης των παιδιών σου,
αν δεν μπορείς να εμπνεύσεις την ελπίδα σ' αυτόν που την έχει χάσει,
αν δεν μπορείς να τηρείς πρώτος εσύ που το διδάσκεις το "θέλει αρετή και τόλμη η
ελευθερία".

Ε ! συν-άδελφε, τότε.....

πώς θα μπορέσεις να κοιτάξεις τους μαθητές στα μάτια;
πώς θα τους εμπνεύσεις και θα αναπτερώσεις την χαμένη τους ελπίδα;
πώς θα τους φωτίσεις το δρόμο για το αύριο;
πώς θα τους πείσεις ότι συμφέρον είναι το κοινό;
πώς θα τους εμπνεύσεις τον σεβασμό στους κόπους σου;
πώς θα τους δείξεις τις αξίες στην ζωή;
πώς θα τους μεταλαμπαδεύσεις την περηφάνια;
αλλά και.....πώς θα μπορέσεις ξανά να ονειρευτείς;

ΟΠΟΙΟΣ ΔΕΝ ΟΝΕΙΡΕΥΕΤΑΙ ΕΧΕΙ ΠΕΘΑΝΕΙ ΗΔΗ.

Αφιερωμένο στους πρώην συν-αδέλφους μου.

Χρυσάνθη Σιώπη

Πρώην εκπαιδευτικός ΠΕ1810

(από αυτούς που κατάργησε τις θέσεις τους ο Νόμος 4172/2013 άρθρο 82)

Ελλάδα 12 Σεπτεμβρίου 2013.